

-కనక ప్రసాద్

బోర్డెంగ్ తలుపు తీసే ఉంది. చల్లది చెక్కుడురాయి గచ్చుల మీద ఎండ పొడుగాగ్గి త్రిభుజాకారంగా పడి గాలి లోని ధూళిని బంగారపు రజసులా మెరిపిస్తోంది. లోపల మాత్రం చలి, కింద వంటశాలలోంచి పొడుట్ల వండిన అంబలి వెచ్చటి వాసన. మడత మంచం మీద బోర్లా పడుకుని మోకాళ్ళు మాత్రం పైకి లేపి ముడసే ఆరిచేతులు రెండూ గడ్డం కింద పెట్టుకుని బైబిల్ (కొత్త నిబంధన గ్రంథము) పేజీలు తిరగేస్తుంటే వీలగా వినబడొంది:

'సూరీ..... సూరీ...! స్వామి రమ్యంతనారు.....'

'ఎందుకూ?'

'లేగిపెల్ల సూడరాదా....? ఎందికీ?! పెద్దస్వామి రమ్యంతనారు.... ఆఫీసు రూములోకి- ఎల్లిసూడూ....' అని దీర్ఘబ్రతు తీసేడు ఎత్తిపాడుపు నవ్వు కళ్ళనిండా గొంతునిండా నింపుకుని.

'ఎట్లా ఎటకారము?..... దొంగరాసకల్.... ఏత్ని ఎటకారము...?'

స్వీయగులాగ మంచం మీంచి ఎగిరి సత్తీలు మీదికి విన రేడు చెయ్యి. వాడు కిస్ కిస్ మని నవ్వుకుంటూ నాచుప దిట్టన సైరల్ మెట్ల మీంచి అందకుండా తప్పించుకుని గబగబా పరిగెట్టి ధాన్యం పొలుగ్గ కుప్పల్గొంచి పంట పొలాల పక్కనుండి ఆటల మైదానంలోకి మాయం ఐపోయే డు.

సూరీ నాలుగురోజులుంచి తొడుగుతున్న తెల్లచొక్కానే పెట్టె మీంచి తీసి మళ్ళీ తొడుక్కున్నాడు. నిలువుట ద్దం మీద అందించిన జీసస్ రెండు చేతుల మధ్యా వెలుగు తున్న రక్తసిక్తమైన గుండెని పట్టుకుని దయగా చూస్తు న్నాడు. సూరీ భుజాలమీంచి ఇలువ గుర్తు వేసుకుని మెట్లు దిగుతూ తన తప్పు ఏమిటి చెప్పా అని ఆలో చించుకుంటున్నాడు.

జండాలు కట్టడాలకో కుప్పల నూరులకాడ నిలబడ్డా లకో కూరలు కొనడాలకో అయితే పెద్దస్వామి సగం మేడ మెట్లు ఎక్కిపోయి నిలబడి 'సూరిబాబూ!..... వోర గాజువాక సూరీ.....! ఏరబ్బాయిలు సూరున్నాడా....' అని లేకలు పెడతారు. ఇది వేరు. పెద్ద ఫాదర్ స్వాంవారు ఆఫీసురూంలో కూర్చుని ఈ పలిపించుకోదాలకి అర్ధాలు ఇన్నోటి తప్పు- దీని అర్థం ఒకటే.... గాజు పలక పరిచిన టెబిల్ వెనక తెల్లటి ఆంగ్లో నెరిసిపోతున్న గడ్డం నిమురుకుంటూ కందగడ్డలా మొఖం వుబ్బరించుకుని ఈ కూర్చోదాలకి అర్థం అదే..... పూజ.....బడితిపూజ! గుడ్ ఫ్రైడే రోజు ఉల్సాగా పోపుకనగలు అరిపెలు తినలే దా! పెకండ్ సాటర్ డేలంటి రిష్యాలో కిరాణా సామానుగ్గ వేయించుకుని దొంగచాటుగా ఐస్ లు కొనుక్కు తిన్న ప్పుడు లేదా?!

ఇవాళ బేడ్ సాటర్ డే!

అందుకే ఈ తేదా! రెట్రీన్ లో చార్కివా సిగరట్టు కాలిన్న సంగతి స్వాంవారికి ఎలాగ తెలిసింది?! నైన్ టీ లో సగం మంది సిగరట్టుగ కాలేచాళ్ళే. పెద్ద స్వామికి ఎదురుగా పడ్డంత కాలం ఏమీ అనరు- ఎందుకంటే ఆయనే రెండు పేకట్టుగ కాలుస్తారు, రోజుకీ. ఎదురుగా దొరికిపోతే మాత్రం పనిషెంట్. ఇంకా మీ చిన్న చిన్న తప్పులకి- అంటే ప్రార్థనలప్పుడు పెద్దగొంతుకతో వెట కారంగా అరిచినందుకూ, బబ్బలగం నవలి నవలి రైస్ లో మీ ముందువాడి బుర్ర మీద అందించినందుకూ, చిరంజీవి మొఖం పైకి వచ్చేలా అట్ట వేసినందుకూ- వీటికి పని షెంట్లుగ బోర్డెంగ్ వరండాల్లో చేతులు వెనక్కి మడుచు కుని రొండుగ్గ కొడుతూ గట్టిగా అరిచి చెప్తారు-

ఇందులో మంచి కథ కుండాల్సిన లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. చదివి ఓ పరిశీలన వ్రాయండి. ++సీయస్సీ మురళి

'స్నానం కాడ సన్నెలేమిదిరా? సాయంత్రం గేమ్స్ వీరీడ్ లో కుడితల గోరలు కడుగు!'

'పక్క బట్టలు ఎత్తలేదేమి? చర్చి తోట, ఆవులకాల తుడు!'

ఇంకా పెద్ద తప్పులు చేసినప్పుడు, అంటే సపోజ్ ఎగ్జంపిల్ కింద దొంగ తనాలుగా వరసగా ఫస్ట్ వీరీడ్ ఎగ్జంట్లడం ఇలాటివి చేసినప్పుడు పొలాల స్వామి చేత చింతరువ్వతో పదేసి పదేసి 'కా జాలు' పడతాయి మీకు. పెద్దస్వామి ఎప్పుడు తన చేతొచ్చి తను కొట్టరు. అందుకే పొలాల స్వామి కొండగుడి పండుగకి విజయ వాడ వెళ్ళి నప్పుడు ఆయన అలా వెళ్ళగానే ఊలు బోడింగ్ గుంట ల అలగ్గరి ఇలా ఎక్కువైపోతుంది. పెద్దస్వామి సాయంత్రాలు గంట దగ్గర మొఖం ఇలా గడ్డలా పెట్టుకుని 'ఎట్లా దొంగ మొకాలు! పొలాల స్వామి లేరని అలగ ర.....పర

టెన్ట్ క్యాసు కొన్నారా....' అని మెత్త మెత్తగా చీవాట్లు పెట్టటప్పుడు ఏ పాపం ఎరగని అమాయకం గొర్రె పిల్లల్లాగ గోడకి అతుక్కుపోయి బుర్ర పాతాళంలోకి దింబీసుకుని గవ్వేవిగా ఆయన పెట్టెవి తినేస్తే..... అందులో పెద్ద కషం ఏటుంది? మెల్లిగక తిడితే మేడకి గట్టిక తిడితే గాలికి! కాని....కానీ ఇవాళ మట్టుకూ పొలాలస్వామి ఉళ్ళోనే ఉన్నారు.

సగం తెరిచి ఉన్న తలుపు బయట తచ్చాడు తుంటే 'ఏరబ్బాయి? రారా.....సూరీ.....!'

మసక చీకట్లో పాత పురాణ లైప్ రెట్రీకి వెనకగా పెద్దస్వామి గుహలో పెద్దపులిలాగ ఆవుపంచేరు. సూరిని లోపలికి రానిచ్చి గాడ్రెజ్ కుర్చీలో ముందుకీ వెనక్కి ఉగటం మొదలెట్టరు. ఆయన ఛాతీ బొజ్జతో కలిసే చోట మడతలో వెండి ఇలువ ఇరు క్కుని మెరుస్తోంది. టెబిల్ మెద గాజు పలక కింద సిక్కిర్ ని చదివేడు చప్పుడు చెయ్యకుండా పెదాలు కదుపుతూ-

చూచి విశ్వాసముంచు వారి కంటము చూడక విశ్వాసముంచు వారు ధమ్యలు!.

ఫాదర్ తనకేసే ఎర్ర దళసరి ఫేం కళ్ళద్దాల్గొంచి సూదిగా చూస్తూ న్నట్టు గ్రహించి ఇబ్బంది పడిపోయి 'రమ్మన్నారా టండి...స్వాంవండి?!' అన్నాడు.

'ఊ!' రిజస్పెర్స్ మీద ఉన్న పలకల బెత్తం తిప్పుతూ తిప్పుతూ పైకి తీసి ఫేన్ గాలికి కాయిశాలు ఎగిరిపోతే మళ్ళీ వాటి మీద పడిసేరు గాని ఏమీ మాట్లాడలేదు. అలా చాలా సేపటివరకూ ఏమీ మాట్లాడకుండా కర్ర తిప్పుతూ మిమ్మల్ని డకోటా ఫేస్ కింద డక డకా డకా నిలబెడితే మీకూ భయం వేస్తుంది. ఇప్పుడు మీరు వినయంగా చేతులు

కట్టుకుని నిలబడి ఉంటే అలా గమ్ముగా నిలబెడతారు, భయపించ డానికి. టెబిల్ ముందు నిలబడిన ప్రతిసారీ ఎంతో కొంత చలే స్తుంది చొక్కాలోంచి, ఎంత అలవాటైనా. సూరిగాడి ఎనిమిదేళ్ళ స్కూల్ జీవితంలో ఇలాటి నిక్కబాటలు ఎన్నోటి చూళ్ళాడు?

కుర్చీలో వెనక్కి చారబడిపోయి బొజ్జమీద రెండు చేతులూ కట్టుకుని కళ్ళద్దాల్గొంచి చూస్తూ 'ఏరబ్బాయి? నువ్వు ఈ స్కూలికొచ్చి ఎంత కాలవయ్యిందిరా?' అన్నారు.

'ఎనిమిదిలో కాడించి స్వాంవండి.'

'ఏటో?'

'ఎనిమిదిల మంచండి స్వాంవండి....' చేతులు కట్టుకుని అక్కరేగకుండానే ముక్కు ఎగబీల్చి అమాయకంగా నిలబడ్డాడు.

పెద్దస్వామి రిజిస్ట్రార్ తీసి బాల్ పేన్ తో అడ్డంగా గళప
మీద చూస్తూ 'అంబల సూరిబాబు, డేటాబ్యూర్ పన...న్నా
నానా...నూ...నూ' అని సగంలలో మింగిపి 'ఏదాది! దగ్గర
ఏడైతే బట్టి బోర్డింగుల చదువుతన్నావు. ఈ...? నీ
గురించి తెల్లమిరా నాకు. ఏది? గాజువోక సూరి... ఏ
వూరూ మీది? ఏద... ఏవూరూ... ఏరబ్బాయి?'

'దిబ్బడి పాలెం స్వాండ్!'

'.....'

'దిబ్బడి పాలెం స్వాండ్... పేపల దిబ్బడిపా
లెం!' ధ్యానం అంతా బుర్ర వంతుకుని కాలి బొటనవేలి
మీద పెట్టుకున్నాడు.

'సెవెన్ దాక ఎక్కడ చదివేవురా?'

నేరం ఏమిటో తెలీదు ఈ ప్రక్కలెందుకో తెలీదు
స్వామికి తన మీద.....

'చెప్పురా అబ్బాయి... నీ యిస్కూర్...! ఈ...?
మీ నాన్నెది చెప్తాడు... ఎక్కడ పదివేపు ఇక్కడికెలిపా
వేపు? నీ జీతం ఎవలు కడతన్నారు... ఏటండ్?'

'మా నాన యెవసాయం స్వాంవండి... తంబల
వలస బోడింగ్ లోన పెవంత. వరకు పదివేసు
స్వాంవండి... మా నాన 'జీతం కట్టలేము, సోలుగ
వులిగసాయలు పంపిస్తాను' అంటె బెగ్గడర్ స్వామి జీతం
కట్టస్తాం వన్నారు, అన్నారు కడండి స్వాండ్...!'

బెట వరండాలోన ఎవరో కుర్రాడు కోడి పెట్టుల్ని గంప
లకేసి తరుము కుంటూ కబ్బి...కబ్బి...కబ్బి...కబ్బి
బిక్కి...కూస్తూ
పరిగెడుతున్నాడు. చింతచెట్ల గోర్కి నీడలో బుగ్గిలో
కబ్బి ఆడు కోవలసిన ఉదయం..... సూరి వెనక్కి తిరిగి
విషయంగా గది తలుపు పూర్తిగా వేసాచ్చి మళ్ళీ చేతులు
కట్టుకు నిలబడాడు.

'వులిగసాయలూ...?! ఏటా వులిగసాయలు...?'

'జీతం స్వాంవండి.'

'తంబలవలసా? ఐజక్ ఫాదరు కాదా...?'

'నూ!'

'దిబ్బడిపాలెం కాడ్చించి తంబల వలస- తంబలవ
లస కాంచి మా కాడికొచ్చేవురా? ... ఏరబ్బాయి
ఈ వూరెందుకొచ్చేవురా? ఏవి నీకు తంబల వలసల బాగు
న్నాది కాదురా...? తంబలల్లల బాగుంది కాదో...?'

'.....'

'ఏటా సగు...? ఏది సగే... ఏద?'

'అలగరి సేస్తనానన్ని... దీసు ఇచీపేరు సావండి!
.. మీరు సెట్టుట్ట కడండి స్వాండ్... అందుకన్ని... ఇక
డకి టాప్సఫర్ చేయించి సేరండి...'

'సెట్టుట్ట'గా దరబ్బాయి... సెట్టుట్ట! ఈ.....
ఐజక్ స్వామి మెత్తన కడురా... ఏవలగర చేసేవురా?
ఏంచేసేవు...?'

సగుగా నవ్వేడు, ఏం మాట్లాడకుండా.

'చింత బొట్టలు కొట్టడము...రాళ్ళిసిరి రోడ్డు
మీద నడిసినోలగి బుర్రలు బొక్క పెట్టడము...ప
ద...?'

'.....'

'మీ అయ్యోచ్చి బతిమాలితే ఇచ్చేమరా పేటు....
ఏరబ్బాయి... బతిమాలై బతిమాలై బుద్ధిగుంటా
డంటే... ఏద...?'

'అవుండి...స్వాండ్...'

పెద్ద స్వామి ఏదో చెప్పవలసిన సంగతి ఆలోచించుకుంటు
న్నట్టు వెనక్కి వారి వాసాలకేసి చూస్తూండపోయారు. ఉన్న
ట్టుండి చేతులు అంగి జేబుల్లో దోపుకుని ముండుకి వంగేరు.
కుర్చీ కూడా ఆయనతో ముండుకి వంగింది బొజ్జని టేబిల్
అంచుకేసి వొక్కుతూ. తీక్షణంగా చూస్తూ చెయ్యి టేబిల్ మీదికి
చాచి గుప్పిట తెరిచి

'ఈ వాచ్చి ఎప్పుడేన చూసేవా?' అన్నారు

సూరి ఆ వాచీకేసి చూపేడు. ప్లీట్ వాచీ, నీలం రంగు డయల్.
'సూళ్ళెండి స్వాండ్- అన్నాడు, సత్యప్రమాణంగా ఉన్న
సంగతి ఉన్నట్టుగా చెబుతున్నందుకు 'టెన్,ఇంతేనా' అన్నట్టు
ప్రాణాలకు హాయిగా ఉంది.

పెద్దస్వామి అరవేతిలో వాచీ అలాగే పట్టుకుని సూదిగా ఆరో
పణగా వాడి మొహంలోకి చూస్తూనే చెయ్యి వెనక్కిలాక్కుని వాచీ
డెస్క్ డ్రాయర్లో పడేసారు. నీలంవె తెలగని పువ్వులు చిమ్మిన
ట్టుండే గాజు కోడిగుడ్డు పేపర్చెయిట్ వేనక్కి తిరగేసి గిర్రు
మని తిప్పుతూ-

'నీనూ ఇక్కడే పదివేమరా! నీనూ మాయన్నయ్యా
ఇక్కడే పదివేము. ఈ స్కూలంట ఈ బోర్డింగంట మా
కుటంబం కింద లెక్క. ఏద...? ఇరవై రెండేళ్ళు సర్వీసురా
నాకు... ఇక్కడికి వెళ్ళి స్కూడెంట్లకి డిప్యూటీ రెంక్స్ తెప్పించే
ను... ఏంటి నేనే వైజాగ్ హైద్రాబాద్ ఎళ్ళ లెకా...ఏద?
ఈ బడంట మనకా ఇది... ఈ చర్రంట మనకా గౌరవము.....
ప్రభువు సన్నిధిని పవిత్రమైన దేవాలయము విద్యాలయమురా
ఇది... ఏరబ్బాయి... నీకు తిండిపెట్టి చదువు పెప్పిన పాటశా
ల...!' ఆవేకం తోటి మాటలు గట్టిగా వస్తున్నాయి.

'దొంగ వెదవలకి బళ్ళో ఉండ్చిస్తావేటా? ఏద...
దొంగోలకి - బోర్డింగ్ లోన - ఉండనివ్వము-స్కూల్లోనా-
ఉండ్చివ్వము... అన్నారు న్యూటన్ గృహగమన గతులు చెప్పే
టప్పుడు గృహాల పేర్లలాగ ఒక్కో ముక్కా వత్తి వత్తి పలుకు
తూ.

సూరిబాబు బుర్రదించుకుని మెదలలేదు ఏమీ మాటాడలేదు.

'దొంగ వెదవల్ని... రవిడి వెదవల్ని... దొంగతనంగ
స్వామి రూములోకొచ్చి వాచీలు ఉంగరాలు ఎత్తుకెలిగిన బేడ
కాండక్టి వెదవల్ని.. ఆ డర్మి ఫెలోసికి బోర్డింగుల ఉండ్చిస్తా
నా? ఏద?!

బుర్ర అడ్డంగా అటూ ఇటూ ఆడించేడు.

పెద్దస్వామి మళ్ళీ వాచీని పైకితీసి గాల్లోకి వేలాడలా ఎత్తి
పట్టుకుని 'కుక్కవారం నాడు వాలిబాల్ ఆడింతరవాత ఎవడో
దొంగడొచ్చి దొంగలాడిసేడు ఈ వాచీని... పొలాల స్వామి లె
న్తోళ్ళన్ని పెట్టి ఎతికిపించేరా... కనివారం పొద్దుటే వాచీ నా
టేబిల్ మీద పెట్టెనున్నాది... నేను కళ్ళాలకాడ్చించి వాచీపరికి
ఇదిగో... ఈ పెన్నుల స్పెండుకాడ పెట్టేడు...దొంగవెదవ!
నేను పెట్టెలు ఎతికిపిస్తానని బయపడి... ఏరబ్బాయి?... ఆ
బుద్ధి లేని స్కెపుండ్రల్ ఎవడోగాని... ఆడొక్కడి వలగ మొత్తం
బోర్డింగంతదికి చెడ్డపేరు! ఏద... చెడ్డ-పేరు...! ఎవరో తెలిద
నుకున్నావా...దేవుని ప్రమాణంగ ఆడెవడో... ఆ వెదవని
పట్టెసి

దీసు ఇచ్చిసి ఇందికి పంపించుతాను..... ఈ సుట్టు మరి బతి
మాల్కాలు గితిమాల్కాలు మరిలేవు... ఏరబ్బాయి! ఎలుగ
రా...ఎళ్ళు మవ్వెళ్ళు... చావసకి ఇబ్బంది పడిపోతూ వెనక్కి
చారబడిపోయారు.

'స్వాండ్! ...ప్రమావ పూర్తండి...నీ వైద్యకే
దండి...ఒట్టు తలిగోడు...సరస్వతోడు...'

'పోరా...నువ్వు తీసేవన్నావ? ...ఎరిగెనా
నా...గో?'

మారికి తలుపు వేసుంచాలో తీసే ఉంచాలో తెలీలేదు. ఓరగా తలుపుపి బిక్కమొహం వేసుకుని గదిలోంచి బైటకొచ్చేడు. ఎదురుగా ఎవరూ లేరు, గేటు దగ్గర చర్చిదగ్గర చాల దగ్గర ఎవరూ లేరు. మెట్లక్కి గదిలోకి వస్తే పత్తీలూ పక్కాడదామా లేరు. గదిలోమా ఎవరూలేరు. పట్టుకోడమీంచి కిందికి తూస్తే కివెన్ కాడా ప్లావం గదుల కాడా గిన్నెలు తోమే దగ్గర ఎక్కడా ఎక్కడా ఎవరూ లేరు. ఆముదం వాసన వేస్తూ పటకరాయిలాగ తంగడా ఉంది. తంగడవి కాపిలించుకుని 'ఎవడా దు....దొంగ వెదవంట వీనై పోతావా..... వీన్చియ్యలే దు.....' అన్నాడు. ఏడుపంతా గొంతుకలోవే తొక్కిపట్టుకుని అదొం వేపుకి తిరిగి-

“పరలోక మందుండడు మా యొక్క తండ్రీ! మీనామము పూజింపబడును గాక. మీ రాజ్యము.....వచ్చును గాక! మీ చిత్తము పరలోకమందు వెరవేరునట్లు భూలోకమందునూ వెరవేరును గాక! నా నాదికీ కావలసిన మాయన్నము మాకు వేదికప్పించండి. మా యొద్ద అప్పు పడినవారిని మేము మన్నించునట్లు మాయపులను మీరు మన్నించండి.....”.

ఇంక సుళ్ళు తిరుగుతూ వెళ్ళి వెళ్ళి దుఃఖమే వచ్చింది.

#####

(ఒక English story ఆధారంగా)

ప్రమాణాలు

ఆవసరం ఒక కాలుష్యం!

ఆనుబంధం చెరుస్తుంది
అబద్ధాలు కురుస్తుంది
మర్యాదలు మరుస్తుంది

అహమహమిక ఒక కాలుష్యం!

ఆత్మతో దొంగటకం
స్వేచ్ఛతోన చెలగాటం
శాంతితోన పోరాటం

పోటీత్వం' ఒక కాలుష్యం!

కాలంతో ఎదురీత
స్నేహంలో విషపూత
ఓడటమే తుదిరాత

అతి తరచూ జనబంధం
త్రిగుణాత్మక కాలుష్యం!
కోరేవో పరిణామం?
నవప్రమాణమనివార్యం!

--సీయస్పీ మురళి

ఒక్కటూ, తక్కువ?

“ఇదుగో, ఓ మంచు తునక బరు వెంతో చెప్పు!” అని అడిగిందట, ఉడత ఒకటి ఓ పావురాయిని.

“ఆ ! మంచు తునక బరు వెంతుంటుంది? సున్నా కన్నా ఎక్కువ కాదు.” అందట పావురాయి

“అలాగా! అయితే నీకో చక్కటి కథ చెప్తా విను,” అని మొదలెట్టిందట ఉడత.

ఓ రోజో చెట్టు కొమ్మన ఎక్కి కూర్చున్నాను నేను. అంతలో మంచు పడ్డం ప్రారంభించింది. నేకూ రుచ్చన్న కొమ్మ రెమ్మలమీద, ఆకుల మీద పడ్తున్న మంచుతరకల్ని లెక్కపెట్టడం మొదలెట్టా, చేసేందుకు మరే పని లేక”.

“ ఒకటి...రెండు....మూడు... అలా అలా అలా మూడుకోట్ల ఏడు లక్షల నలభైవక వేయి తొమ్మిదివందల యాభై రెండు లెక్క పెట్టా. ‘సున్నా కన్నా ఎక్కువేం బరువుండద’ని నువ్వన్నావే అలాంటి మరో మంచుతునక పడ్డంతోనే నే కూచున్న ఆ కొమ్మ విరిగి పడిపోయింది”.

రాముల వారు లంకకి వారధి కట్టిచ్చిన్నాటి నుండి బ్రతికుండి జ్ఞానంతో పండిపోయిన ఆ పావురాయి కాసేపు ఆ కథ గురించి ఆలోచించి ఆలోచించి స్వగతం అనుకుందట, ఇలా:

“ అలాగయితే, బహుశః ఈ ప్రపంచంలో శాంతి నెలకొనాలంటే పెగలాల్సింది మరొక్క గొంతుకేనేమో?! అన్యాయం జరక్కుండా ఆగాలన్నా అంతేనేమో!?”

(ఆంగ్లంలోని Weight of Nothing ఆధారంతో)